

Proloog

Oktober 2014

Het is alsof hij uit een trance ontwaakt. Voor hem is het toernooi voorbij. Verbaasd kijkt hij op zijn horloge. Tien over twaalf. Op het scherm van zijn laptop staat nog de groene pokertafel van PokerStars afgebeeld met eromheen de nicknames van de spelers. LucaGrano, peelikanisch, 8damian6, debfun en regeneration. De laatste is hij. De gewonnen bedragen staan onder hun namen. Hij is geëlimineerd. Zero dollars, verdomme. Heel zijn buy-in is weg, tweehonderd dollar, dat is honderdnegentig euro. Hij heeft met zijn Visa card betaald. Dat betekent, even kijken, nog ruim twee weken uitstel voordat het geld van zijn privérekening wordt afgeboekt. Behalve als zijn saldo onvoldoende is, want dan gaat het op krediet. Maar de kredietlimiet van € 2.500,00 op zijn card is bijna bereikt. Verdomme. Eergisteren had hij nog een winst van honderd euro, die wordt nog gestort. Maar hij weet heel goed dat zijn financiële rek eruit is. Snel logt hij in op zijn bankaccount. Voor de rest van de maand heeft hij nog € 470,00 om van te leven. De vaste lasten zijn betaald. Maar de maand duurt nog bijna drie weken. En van het volgende scherm

wordt hij ook al niet vrolijk. Van het doorlopende krediet van vijftienduizend euro heeft hij al ruim dertienduizend opgenomen. Hij zal er nog minstens vijf jaar maandelijks op moeten aflossen. Als hij tenminste geen geld meer opneemt, want dan duurt het nog veel langer. Hij sluit de computer af en duikt in de koelkast om een biertje te pakken. Niet te veel drinken, dat kan niet met zijn werk. Nog even zitten en dan is het tijd om naar bed te gaan. Morgen weer een drukke dag.

Eenmaal in bed kan hij de slaap niet vatten. Hij begrijpt niet waarom hij de laatste tijd zo weinig wint en zo vaak verliest. Pokeren is het mooiste spel dat er is. Hij is er goed in. Waarom lukt het dan niet? Neem nou vanmiddag en vanavond. Hij kon nog net de laatste plaats aan een tafel bemachtigen toen bleek dat de inzetten hoog waren. Hij had een goede kans om bij de laatste 10% van het toernooi te komen. Dan heb je gegarandeerd winst. En toch... Enfin, soms zit het tegen, soms zit het mee. Natuurlijk weet hij dat hij verstandiger had moeten zijn. Hij kon die tweehonderd inleg eigenlijk niet missen. Is hij gokverslaafd? Zelf vindt hij van niet. Hij kan stoppen wanneer hij wil. Maar ja, als je je eenmaal in een toernooi hebt ingekocht, tja, dan kun je niet meer terug en moet je door. Hij weet dat hij bezig is zichzelf in de nesten te werken. Zijn salaris is niet voldoende om zich elk weekeinde dit soort uitpattingen te kunnen

veroorloven. Er zou meer binnen moeten komen. Hij pijnigt zijn hersenen met de vraag op welke manier hij zou kunnen bijverdienen. Een paar honderd in de maand zou al genoeg zijn om zich deze hobby te kunnen veroorloven. Maar wat? Krantenwijk? Geen tijd voor. Kelner in een café? Uitsmijter in een club? Ze zien hem komen. Maar er moeten toch manieren zijn om aan geld te komen? In zijn hart hoopt hij natuurlijk steeds die ene grote slag te slaan. Die winst waarmee hij in een keer uit de schulden is. Dat kan morgen zijn of volgende maand, maar het kan ook nog tijden duren. Grote winsten vragen om hoge inleggen. En daar zit nu juist het probleem, daar heeft hij het geld niet voor. Zo draaien zijn gedachten in cirkels rond. Maar intussen begint het probleem wel nijpend te worden.

Een nieuw krediet of een persoonlijke lening afsluiten om zijn doorlopende krediet af te lossen? Zou kunnen. Hij heeft een vast inkomen, dus daar trapt een bank misschien wel in. Hij staat vast en zeker bij het BKR in Tiel geregistreerd, want hij heeft geleend bij zijn eigen bank. Dan moet hij naar een geldverstrekker die niet aan die registratie meedoet. Hij zal daar morgen eens naar kijken.

Of anders een beetje handel? Auto's? Daar weet hij veel van. Of iets illegaals? Wiet? Drugs? Nee, daar deinst hij toch voor terug. Het moet iets zijn waar niemand iets

van weet, en vooral de belasting niet. Hij heeft eens een boek gelezen over een kerel die het aanlegde met rijke vrouwen en daarna grote bedragen van hen erfde. Dat zou wel iets voor hem zijn. Hij is jong, ziet er goed uit en heeft een getraind lijf. Maar ja, in dat boek moesten de vrouwen onopvallend vermoord worden. En dat is voor hem geen optie.

Het getob over bijverdiensten houdt hem uit zijn slaap. Hij dwingt zichzelf om te denken aan iets leuks, iets fijns. Bijvoorbeeld het winnen van een ton. Dat zou mooi zijn, dan zou hij meteen stoppen met pokeren via het Internet. Halverwege de gedachte valt hij in slaap.

EEN

Donderdag 13 augustus 2015

De zangers en zangeressen van zangvereniging Laudate stonden in twee halve cirkels tegenover de zwetende dirigent opgesteld. 'Sopranen,' zei hij, 'in maat zeven zingt u een F in plaats van een fis. U ziet toch hoop ik het herstellingsteken wel! Vooruit, nog eens.'

Waldesnacht du wunderkühle, die ich tausendmale grüsz, nach dem lauten Weltgewühle, o, wie ist dein Rauschen süsz... Voor de zoveelste keer probeerde het koor de eerste maten van Brahms' sfeermuziek correct te zingen. Het schoot niet erg op. Maar het was dan ook broeierig warm in het klaslokaal dat als repetitieruimte diende. Augustus is geen periode om te zingen. Maar ja, eind september hadden ze een uitvoering. En dus waren de meeste leden in de vakantieperiode toch komen opdaven.

Madeleine Rol zong al sinds haar zestiende in Laudate, eerst als sopraan en later als alt. Ze kon intens genieten van de harmonische samenklanken. Hoe gevoeliger de muziek, hoe liever ze het had. Deze Waldesnacht, romantisch en zoet, zou dan ook het toppunt van genoegen zijn geweest als haar aandacht niet werd afgeleid door de afspraak die ze voor vanavond had

gemaakt. Of, liever gezegd, die haar was opgedrongen. Ze was 's middags opgebeld, waarbij haar duidelijk te verstaan was gegeven dat ze maar beter aan het verzoek gehoor kon geven. Ze moest er haar koorrepetitie maar even voor onderbreken, het zou niet lang hoeven te duren. Het telefoontje maakte haar onzeker. Tot nu toe had ze haar privéleven en haar werk nog gescheiden kunnen houden.

Madeleine dwong zichzelf om alleen aan de muziek te denken. Maar de twee kruisen aan het begin van elke muziekbalk versmolten tot een langpotig insect, dat zich zat te verlekken op de noten die zich als weerloze prooien op het langdradige web bevonden. De worsteling om Waldesnacht te bedwingen duurde eindeloos.

Toen het eindelijk pauze was, liep ze snel naar het lerarentoilet van de school. Zij bekeek...